

Att rätt dela sanningens ord

2 Tim. 2: 15 - Brev till några bröder i en landsort.

I frågan, »om lag och evangelium böra predikas på *samma sätt för alla*», så väl trogna som otrogna. Eder fråga är något besynnerlig; man kunde undra, om den behöver besvaras, eller vad den egentligen åsyftar. Då *innehållet* av lagen och evangelium ju alltid förbliver detsamma, är evigt oföränderligt, så måste väl frågan gälla endast *tillämpningen* - och vara denna: Om man i predikan bör söka åtskilja människorna, beskriva de olika själstillstånden och sedan giva var och en sitt; och likaså i enskilda samtal tilldela var och en Guds ord, efter som man finner personens tillstånd vara. Men då äro ju skriftens exempel och föreskrifter tydliga.

Sen, huru Kristus och apostlarna i sina predikningar skildra sina olika åhörare. Sen, huru olika de enskilt tilltalade dem. Till den ena talas icke ett ord om nåd, utan framhålls endast lagens villkor; till den andre icke ett ord om lagen, utan endast nåd. Dem, som ännu voro starka och tilltrorde sig kunna göra något, dem förelades hela lagen; utarmade syndare åter endast nåd.

På en och samma fråga: »vad skall jag göra för att bliva frälst»? svaras den ena gången: »Vad är skrivet i lagen? Huru läser du?» - ty då kom frågan från en helbrägd »lagklok», som förtröstade på lagen - den andra gången svaras på samma fråga endast detta: »Tro på Herren Jesus» - ty, då kom frågan ifrån en förskräckt syndare, och till en sådan talas icke ett ord om lagen. Grundregeln för en sådan delning läses i Rom. 4:4-5.

Apostlarna tala stundom om »dem, som äro *under lagen*», men säga till andra: »I ären *icke under lagen*, utan under nåden.» Då äro villkoren så olika, att de, som »äro under lagen», få ingenting av nåd, utan endast efter skyldighet (Rom. 4:4-5), och »äro under förbannelse, om de icke bliva vid allt det, som är skrivet i lagens bok» (Gal. 3:10). De åter, som »icke äro under lagen, utan under nåden», äro alldeles fria från lagens villkor, skola aldrig dömas efter lagen, utan hava en beständig nåd (Rom. 4:6-8).

Apostlarna tala om »tjänare eller trälar» och »barn», »tjänstekvinnans söner och den frias söner» (Gal. 4:22-31). Med *tjänare håller man räkning*, så att, sedan de arbetat mycket, kunna de till slut stanna i skuld, när de uttagit mer, än lönen var, och efter slutad tjänst gå de arvlösa ut ur huset; med *barnen håller man ingen sådan räkning*, de äta, dricka, klädas och hava likväl ingen skuld, ja, till slut ärva de allt, vad fadern ägde. Sådant innehåller ordet. Det talar ju då bra olika till olika personer. Och sådant hör även till att »rätt dela sanningens ord».

C-O Rosenius 1865

© Pietisten 2026

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com